Fostul campion

(Continuare din pag. I-a)

Iarbă, soare, dealuri în fund. Porțile dușmane față în față, ca în zale.

Nelu pășea nervos. Ii uitase în urmă pe ai lui. Răducu îl ajunse c'un galop elastic. De jur în jurul careului, mulțimea școlară, universitară și muncitorească, a Duminicilor sportive, împestrițată și de haimanale intrate fără plată.

Se opriră în dreptul liniei centrilor. Și repede o bancă apăru. Il recunoscuseră. Șoapte biografice porniră de pe teren până la banca jucătorilor. Capetele tinerilor se întorceau spre bancă. Unii îl cunoșteau din auzite pe renumitul avocat Antohi; alții îl auziseră vorbind la procesele cu lume multă dela Curtea cu Juri. Totuși favoritismul băncii așezate chiar pe teren, în fața barei care era hotarul tuturor privitorilor, nemulțumea. Pe un câmp sportiv, privilegiile sunt admise, dar numai pentru campionii sportului. Alte supremații acolo nu numai că nu-s recunoscute, dar dacă vor să aibă un regim preferențial, sunt persiflate, zeflemisite și chiar huiduite.

Noroc că Nelu avea umeri lați. Totuși, un murmur sublinia ostil hatârul.

Ciudat și insolit! Echipele, în loc să apară pe rând, ca de obiceiu, porniră odată și dimpreună, cu trapul mic al intrării pe stadion. Și nu se opriră în mijlocul terenului, ci pe latură, făcând un front multicolor — roș-negru, albastru — în fața băncii lui Nelu.

Câmpia era dreaptă și verde ca un scut al primăverii; cerul boltit ca un arc, cu săgeata soarelui în el.

Un glas se ridică. Și toate brațele făcură salutul roman.

— Trăiască Nelu Antohi...

Numele cu miros de iarbă îl lovi drept în piept, făcând să sune întregul trecut.

— ...fostul căpitan al echipei universitare de foot-ball. Hip, hip, ura, Hip, hip, ura, ura, ura.

Glasuri marțiale, picioare robuste, piepturi late în tricouri subțiri, obraji arși de soare, păr tuns scurt pe tâmple, — și la picioarele frontului, elastică, agresivă, ca un soare sportiv al ierbii: Mingea.

Toate capetele se răsuciseră spre bancă.

Nelu se ridicase în picioare, cu ochii umezi și gâtul strâns. Mut, fără glas, îi salută cu brațul întins spre cerul albastru. Erau aproape de el, și foarte departe. El era pe malul altei vrâste, iar ei, tinerii atleți, pluteau ca pe-o luntre cu vâslele în soare, pe fluviul ierbii de Mai și al tinereții de Mai, — ducându-se ei, rămânând el.

In clipa când mingea izbucni printre bocanci ca un bull-dog printre boturi de mistreți, Nelu îl luă pe Răducu în brațe. Și toată nostalgia lui după mingea întâei tinereți, se opri în jurul copilului care zvâcnea cu publicul urmărind jocul. Il apucase de mâini, așezându-l pe genunchii lui. Dar Răducu, cu sufletul printre picioarele jucătorilor, nu mai putea sta. Un neastâmpăr de fox îl făcea să sară, să se avânte, să zmuncească, zbătându-se captiv în mâinile puternice care-l țineau pe loc. Și el jucase foot-ball pe mai dan. Dar nu văzuse încă nici-un match. Nu întreba nimic. Participa direct, cum înoată fără ajutor cățelandrul zvârlit în apă. Striga, îndemna, cu inima în galop, sau mârâia cu dinții strânși.

De câteva ori, Nelu cercă să urmărească jocul. Nu putea. Se simțea ca o haină atârnată în cuer.

Și cât ținu jocul care făcea din public o singură bătae de aripi pe iarba de Mai, Nelu nu-și mai luă [illegible]

IONEL TEODOREANU

SPECTACOLELE

- ARO: Dela Mayerling la Sarajevo, jurnale noui.
- SELECT: A opta nevastă a lui Barbă Albastră, Jurnal și complectări.
- FEMINA: Inima unei regine.
- ARPA: Călărețul misterios X.. 94 și jurnal.
- PALAS-BULEVARD Agentul mascat și Viața e un joc.
- SCALA: Titanul.
- REGAL: Diavolii focului, jurnal U.F.A. și românesc.
- CAPITOL: Northwest Passage și jurnale noi.
- TRIANON: Răscoala munților.
- ROXY: Patima și jurnal U.F.A.
- ELYSEE: Un vis sub cer albastru și Oceanul în flăcări.
- BITOLIA: Balalaica și Andy Hardy milionar.
- BIRUINȚA: Comoara din insula pirațilar și jurnal.
- FORUM: Furtuna și Melodia iubirii.
- OMNIA: Casa de corecție, jurnal, complectări și trupa de reviste Titi Mihăilescu.
- AIDA: Când femeia spune nu și Campania din Polonia.
- ALCAZAR (fost Rahova): La răscruce de vânturi și Trebue să mă iubești.
- COTROCENI: Brigada nordului și Miezul nopții.
- DIANA: Agentul mascat și dragostea mea te chiamă.
- FRANKLIN: Orașul blestemaților și Valsul nemuritor.
- GRAND: La capătul pământului și Trebue să mă iubești.
- ILEANA: Secretul celor 13 mascați
- IZBANDA: Șarpele și Jurnal.
- LIZEANU: Vin ploile, Ultimul post și revistă.
- LIA: Balalaica și Ștrengarul.
- MARNA: Lanțuri sfărâmate, Aladin în grădina fermecată, jurnale și trupa de reviste Titi Mihăilescu
- MILANO: Balalaica și Stânca de mărgean.
- MODEL: Agentul G. intră în acțiune și Pantera neagră.
- MIORIȚA: Destry și Nanette are trei iubiți.
- PACHE: Andy Hardy milionar, 13 scaune.
- TOMIS: Destry și Coarnele sunt eterne.
- TRIUMF: Cruciadele și Copilașul domnișoarei.
- UNIC: Balalaica și 2 complectări culturale.
- UNIREA: Stan și Bran eroi și Diavolii roșii.
- VERGU: Viața de artist și Răzbunarea Zeului Siva, Jurnal.
- VOLGA: Cleopatra și Drum bun Mr. Lister.
- VOLTA-BUZEȘTI: Primul bal; Moara părăsită — complectare — și jurnal.
- SELECT: Visul D-nei Butterfly și Jurnal nou.

Cine nu deschide ochii, deschide punga

Pretext pentru o schiță sportivă în trei acte mai mici

Actul întâi, Se consumă acasă, între El și Ea

— Dragă, fii înțeleaptă și înțelege odată că ar fi bine să renunți.

— Da? Și dece, mă rog să fiu înțeleaptă? Dece să renunț?

— Intâi, fiindcă boxul e un sport bărbătesc, un sport în care femeile nu trebue să se amestece.

— Nu mai spune? Boxul e un sport brăbătesc! Ia te rog să-ți aduci aminte ce-ai spus odată, acum câțiva ani: dac'ar avea Ilie Petrescu pumnul soacră-mii... de mult ar fi câștigat cel puțin un campionat european.

— Asta, cam așa e. Dar mai mi-aduc aminte că altădată, tot după o gală, am spus că și soacră-mea, dacă ar fi avut cel puțin mutra lui Morejon, de mult și-ar fi găsit un om care să-l înlocuiască pe bietul socrămiu și am fi scăpat de mult...

— Ia te rog! Te rog să nu te mai alegi de mama și să nu faci pe mojicul.

— Păi bine dragă, n'ai spus tu....

— Lasă ce-am spus eu și vezi mai bine și nu-ți batjocori soacra.

— Uf! In sfârșit, cred că ne-am înțeles: voi vă duceți la masă și viu și eu după gală acolo.

— Cum? Iar începi? Iți închipui că am să renunț? Nu dragă: merg la box

— Bine dragă... costă un pumn de bani un bilet.

— Treaba ta! Las' să coste pentrucă toată viața n'ai știut cum să-ți faci relațiile. Uite, dacă acum erai prieten cu Virag sau cu domnu' ăla de conduce Directoratul, n'aveam locuri gratis?

— Păi Virag e sârb...

— Și dacă-i sârb nu e om, n'are prieteni? Ori faci iar pe deșteptul! Ai să-mi spui poate că și Ionescu e sârb!

— Cum să fie?

— Așa bine! Nu găsești tu argumente? Luka Popovici nu e sârb? Este sau nu este?

— Este dragă, este!

— Theodor Popovici este sau nu este sârb?

— Nu este dragă, păcatele mele.

— Păi nu-l cheamă Popovici? Luka Popovici, Kika Popovici, Theodor Popovici... Ei și ai văzut ce perfect vorbea românește la radio?

— Dar ce-are aface dragă Popovici și biletul tău de box?

— Are sau n'are, nu știu. Caută mai bine și schimbă-ți cravata că parcă ești prins pe gârlă și ai să mă faci de râs. Lasă-ți fularul acasă că doar n'ai să capeți gâlci, stând în circ, în căldura de-acolo! Și leapădă-ți pullowerul că-ți stă haina ca un corset.

Of! Totdeauna când mă scoți în lume trebue să mă faci de râs!

— Dac'ar fi după mine chestia asta cu scosu 'n lume... Dar ce faci femee, îți pui rochia de dantelă? Doamne, Doamne, tu nu ești în toate mințile: păi de n'ai să bați țambalul cu dinții să nu-mi spui mie pe nume.

— Iar ești mojic! Iți închipui că am să te cred pe tine care vii noaptea la trei și spui c'a fost unu și să nu-i cred p'ăi de scriu la gazetă că circul va fi încălzit!

— Dacă poate să se încălzească dela paisprezece becuri și un reflector, treaba lui. Numai să ai grijă și să nu leșini de căldură!

ACTUL DOI

Se consumă la intrarea circului. El, a reușit să plece cu blana și, în holl, să-și ia fularul și șoșonii. Ea, în rochie de dantelă, cu un demipalton, în pantofi.

— Două sute de lei! Hm, mâine trebue să reduci simțitor — ca trenurile în comunicatele CFR-ului — rația coșniței.

— Da? Vezi mai bine și renunță la un pachet de țigări și la un aperitiv. Sau mai scoate din banii pe care ți i-am descoperit în căptușeala pardesiului.

— Și-acolo ai dat de ei? Blestemată viață dom'le!

— Hai mai repede că mi-au înghețat picioarele! Te miști de parcă ai fi îmbrobodit. Cu șuba, cu căciula, cu șoșonii, halal de tine. Sunt în stare să pariez că înadins îți iei mutrele astea de hodorog ca să mă [illegible] și să creadă lumea că cine știe câți ani peste treizeci am.

— Peste patruzeci dragă!

— Ei, asta-i treaba mea.

— Cum? Fotoliu de ring, da.

— Nu, nu dragă, ție ți-am luat rezervat. Un singur loc pentrucă eu am să mă strecor și am să stau cu băeții la masa presei.

— Frumos, foarte frumos. M'ai făcut de râs și la plasatori. Rezervat, pentrucă domnul are să stea la masa presei.

Halal!

ULTIMUL ACT.

Pe drum, la întoarcere:

— Ei, ți-a plăcut? A fost strașnic Luka Popovici. Dar și Ilie!

— Nu mai face pe idiotul că iar mă scoți din sărite. După ce că mă aduci să-mi clănțăne dinții de frig în cocioaba aia de circ, să aud huidueli și înjurături și să văd câțiva neisprăviți, pe jumătate goi bătându-se cu pumnii, îți mai arde să faci pe spiritualul.

— Păi, n'ai vrut tu la box?

— Box, box, dar nu se poate să mă duci la o gală mai decentă, unde cel puțin vedetele să apară îmbrăcate ca lumea?

— Aha! Ceva așa ca între soacră-mea și mine! Ei, asta-i cam greu.

— Pe urmă, m'ai lăsat să plec fără șoșoni, în rochia de dantelă și cu ciorapii cei mai buni.

— Eu te-am prevenit...

— Daa? M'ai prevenit? Dece nu mi-ai spus că cei dela gazetă mint când scriu că circul e încălzit? Așa ca să-ți bați joc de mine, nu? Și pe urmă...

— Pe urmă, ce?

— Tu crezi că, eu n'am văzut că tot timpul i-ai făcut semne femeii din dreapta ta?

— In dreapta mea? Nu era nici o femee!

— Ei! In dreapta, în stânga, nu mai țin minte...

— In stânga mea stăteai tu.

— Nu face pe prostul. Tu n'ai stat la masa presei?

— Cum la masa presei femeea lui Dumnezeu? N'ai ținut tu morțiș să stau lângă tine?

— Da, dar n'ai spus că stai la masa presei? Și acolo nu era una cu ochii albaștri?

— De unde i-ai văzut tu ochii, că doar stăteam cu două rânduri în spatele ei?

— Ei, dacă avea bluză albastră, înseamnă că și ochii îi avea albaștri, dacă este femee de gust.

— Va să zică e femee de gust?!

— Iți spun să nu mă scoți din sărite și să nu mă tachinezi cu toate femeile tale.

— Care femei ale mele?

— Las' că știi tu! Și să faci bine mâine să-mi aduci un doctor, că uite, am răcit. Să vii cu o sticlă de vin negru medicinal, cu zece portocale și cu o jumătate litru de cognac că o săptămână are să treacă până am să scot răceala din mine. Așa ești tu, în altă parte nu poți să mă duci, mă duci la circ.

— Bine, dar ce facem cu economia?

— Care economie?

— Păi nu era vorba că mâine facem economie ca să scoatem paguba cu banii pe care i-am dat pe biletul tău?

— Nu mă interesează. Cine nu deschide ochii, deschide punga! Scurt. .

SILVIU CERNEA

Cronică de anul nou

A trecut anul 1940 cu viteza pe care o are Cristea la un cross (unde, bineînțeles, n'a greșit traseul) și după el a venit un alt an, pe care revistele ilustrate ni-l înfățișează sub chipul unui copilaș dar pe care noi însă îl găsim mai... bătrân decât moșul care l-a precedat (1940 cu 1941! Care-i mai bătrân?).

Ne repauzăm acum (natural, dvs. nu noi cari trebue să scriem ca și în plin sezon sportiv) și dacă vrem puțin sport, asistăm la câte un match de hockey, pe care îl aplaudăm tremurând (de frig, nu de emoție) și regretând că hockeyul nu se joacă vara, pe gazon, unde jucătorii, căzând, nu s'ar răni. Dar, vedeți, pe iarbă n'ar putea admira evoluțiile patinorilor și patinatoarelor, mai mult sau mai puțin »artistici».

Apropo de patinori. Aseară la «Oteteleșanu», în pauza unui match de hockey, câțiva juventiști, în cercul cărora se află și cunoscutele patinatoare R. P. și I. M., comentau despre etatea unui junior, al cărui fizic nu prea îl arată a fi... junior.

— Așa sunt unii oameni — a conchis d-ra R. P. — nu arată vârsta pe care o au. Uite, de exemplu, eu cunosc pe cineva, care deși are 37 de ani, nu pare mai bătrân de 27.

— Cred, dragă — a adăugat d-ra I. M. — uite o prietenă a mea pare [illegible] ani, în timp ce are încă pe atâta.

— Asta nu-i nimic, — a intervenit juventistul Flamaropol — eu am un văr care deși a împlinit de curând 45 de ani, umblă... în cărucior...

— Asta e exagerare! a râs d-ra R. P.

— Nu domnișoară — a răspuns Flamaropol — e... paralitic!

Să ziceți că Flamaropol nu e spiritual!..

In definitiv, e ceva să fii spiritual. Uite, vedeți când ninge, câtă sare se pune pe linia tramvaiului ca să se topească zăpada? Ei bine, eu am cunoscut un tip atât de spiritual, încât veșnic era asudat. Il topea sarea din spiritele sale... (Asta nu-i exagerare, e «bărbiereală»).

Dar văd că am început să spun lucruri nesărate și cronica se apropie de sfârșit. Să vă povestesc mai bine o «chestie» din recenta deplasare a echipei de hockey în Slovacia. (Mi-a povestit-o, aseară, la telefon, unul din membri expediției. Nomina odiosa).

Intr'un compartiment al simplonului, se găsește în afară de câțiva componenți ai echipei, un sătean care merge la un sat de pe graniță.

Trenul merge cu cea mai mare viteză, iar stâlpii telegrafici plini de zăpadă, defilează vertiginos prin fața ferestrei compartimentului. «Băeții» șuetează, în timp ce Bărbulescu și Sadowski complotează ceva.

Deodată, Bărbulescu se ridică făcând o mină indignată și i se adresează lui Sadowski.

— Cum, tu ești mai puternic decât mine?

— Da! a replicat Sadowski.

— Atunci strâmbă mânerul ăsta, dacă ești capabil! și îi arătă semnalul de alarmă.

Sadowski se ridică, apucă mânerul cu o mână, simulează că trage; pune și cealaltă mână, mai trage odată și dând din umeri, renunță.

— Vezi — îi reproșează Bărbulescu râzând — să-ți arăt eu ce pot...

Și Andrei simulează de minune greutatea «îndoirii mânerului». Si renunță și el.

In timpul acesta, săteanul a privit la cei doi «domnișori», amuzându-se de încercările lor.

S'a gândit ce s'a gândit, s'a ridicat încet și apucând «semnalul» cu o mână, a tras...

Un fluerat scurt... scârțâit de roți.. și simplonul a oprit în plin câmp...

Imediat a apărut conductorul.

— Cine a tras semnalul, vă rog?

— Eu!.. — a răspuns mândru, săteanul.

Apoi umflându-și pieptul și arătându-și mușchiulatura brațului:

— Și, încă, cu o singură mână...

...Cele mai nevinovate mutre din compartiment, le aveau, după cum bănuiți, Bărbulescu și Sadowski...

Bilanț sportiv pe 1940

Sporturile de Iarnă

Sfârșitul anului 1940, ne-a adus un bilanț nu tocmai bogat în ce privește activitatea sporturilor de iarnă.

Manifestările echipelor noastre au fost foarte restrânse mărginindu-se în general, la simple întâlniri în cadrul campionatelor.

SKYUL

In țară acest sport a luat o desvoltare, care în scurtă vreme, sperăm, ne va procura cât de curând frumoase satisfacții.

Actualele școli dela Predeal, Brașov, Sinaia, sunt menite să creeze și să cizeleze elementele capabile să în frunte cu cinste teamurile străine.

Ceva mai mult. Aducerea unui antrenor străin va da reprezentanților noștri cunoștințele necesare, care, alăturate curajului și talentului, ne vor da în curând elemente de elită și de clasă internațională.

Deplasarea de astă iarnă a lotului românesc la concursurile dela Garmisch Partenkirchen, a avut darul de a putea trage o linie asupra valorii reprezentanților noștri, — în raport cu echipele străine.

Elemente ca: *Ciocoiu, Munteanu, Cojocaru, Mândru*, etc. sunt capabile să ne reprezinte cu cinste peste hotare.

PATINAJ

Lipsa patinoarelor artificiale, nu a permis ca acest sport să se desvolte.

Iarna trecută, pe patinoarul Oteteleșanu au avut loc două demonstrații artistice în care au evoluat următoarele formații: Feraru Fredi —Ileana Moldoveanu și Heuchert — Guber. La simplu domnii Maxim Bindea și Turusancu Roman au fost depășiți printr'un infim avantaj de puncte, — în favoarea primului.

Deplasarea dela Zakopane nu a avut nici un succes pentru culorile țării noastre, ambele formațiuni cari ne-au reprezentat, clasându-se în ultimele locuri.

Avem în d-ra ROMICA POP o concurentă care poartă cu mult brio titlul de campioană națională. Cunoștințele căpătate în ultima vreme prin străinătate vor da ocazie spectatorilor să vadă lucruri pe cari le-au admirat numai la marii ași străini.

Deasemeni, d-ra *Ileana Moldoveanu* prin rutina căpătată în străinătate va fi una din concurentele de seamă ale viitorului campionat.

Am lăsat înadins la urmă pe d-na Gertrude Guber, întrucât d-sa are o dublă calitate.

Prima este aceea de a fi o admirabilă parteneră a lui HEUCHERT și secunda, la simplu, unde se situiază iarăși pe primul plan.

BOBSLEIGH

Sportul bob-ului este poate singurul care ne-a adus unele satisfacții pe tărâm internațional. Astfel, România și-a adjudecat două titluri europene și unul mondial. In anul 1940 nu am avut posibilitatea de a ne afirma peste hotare, toată mișcarea rezumându-se la campionatele dela Sinaia. Dintre concurenții cari au evoluat, colonelul Mihail și-a adjudecat cel mai mare număr de probe, printre care,

1. Campionatul național de 4 persoane,
2. Campionatul militar,
3. Cupa M. A. M
4. Cupa Eforiei Spitalelor Civile,
5. Cupa Iorgu Arsenie,
6. Cupa Căpit. Av. Romeo Popescu pentru recordul pârtiei.

Ing. Frim a câștigat campionatul de 2 persoane.

D. maior Angelescu Titi și-a făcut o frumoasă reintrare. Lt. Budișteanu și-a afirmat din nou calitățile sale native. Acest emerit conducător, în ziua când va avea un echipagiu sudat și un bob bun, va da mult de lucru concurenților străini.

Maior PETROVICI a fost împiedicat de un mare ghinion de a-și arăta multiplele sale cunoștințe și calități.

V. PENESCU

Puckuri și Crose

IN ECHIPA reprezentativă a Capitalei, care a jucat în Slovacia, au jucat șase jucători ai H. C. Juventus-ului și trei ai Venus-ului

ANUL acesta va avea loc în Capitală cel mai mare turneu de hockey pe ghiață, cunoscut în România.

Vor participa: România, Slovacia, Iugoslavia și echipa reprezentativă a Bucureștiului.

CAMPIONATUL categoriei II-a la care vor participa echipele secunde ale formațiilor bucureștene: H. C. Juventus, Venus, precum și formațiile prime ale echipelor: Viforul Dacia și Astra Română, va începe după 2 Februarie 1941.

COSTI ȚICO, cunoscutul internațional, va debuta în echipa H. C. Juventus-ului în finala Cupei Directoratului Sporturilor de iarnă.

